

Publicerad 2017-06-06 01:53 av Marianne Räf

Förödmjukad!

Jagad

Skall jag jagas ut
i vårsommaren, i-natt, -
över stock å sten rusa ?
Vet ej va´ som sker i Sömn!

Det verkar som om jag, då,
framlever i ett subversivt
Skeende i ett grått dunkel.

Radion ackompanjerar min Dröm.

Hetsiga röster, barn som
håller upp narkotikasprutor...
...de vill sticka i mina - - -
händers vener.... Och, en
äldre karl våldtar mig; jag
märker, känner ingenting, -
skyddad av medvetelslöshet,
är dumpad i koma,,,,,,,,--

Sitter här, i nattens tidigaste timma å
känner mig förbisedd å tilltryckt.

Arméer av sadister kryllar
i min hjärnas tankerum.
Vet ej ifall jag vågar sova !!

De har bestämt sig för å ge mig
Diagnosen : GALEN ! --- ---
Men, jag ger dem inte rätt å
håller ej med dem ! -----
Jag har relevanta teorier!*

Mina Idéer är inte på tok !
Jag är bara jagad, förföljd!

Blir trött på allt deras Prat!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten